

บทที่ ๑

คำนำ

๑.๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากข้อมูลสถิติปี พ.ศ. ๒๕๑๓ พบว่า ประเทศไทยมีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๑๖ ของโลก และมีอัตราเพิ่มประชากรสูงเป็นอันดับที่ ๓ ของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย จากการฉายภาพประชากรถ้าอัตราเพิ่มประชากรไม่ลดลงแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ประเทศไทยจะมีประชากรมากถึง ๘๕.๖ ล้านคน ซึ่งจะเป็นอุปสรรคทุก ๆ ด้านในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ความจริงแล้ว รัฐบาลไทยได้เริ่มตระหนักถึงอัตราเพิ่มประชากรมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๔ กล่าวคือ ในช่วงนั้นคณะสำรวจภาวะ เศรษฐกิจของธนาคารโลกได้สรุปว่า อัตราเพิ่มประชากรที่สูงของประเทศไทยจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กับได้เสนอให้รัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักวิธีจำกัดขนาดของครอบครัวโดยจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิดขึ้นตามโรงพยาบาลและสถานอนามัยต่าง ๆ

รัฐบาลไทยได้ทำการทบทวนข้อคิดเห็นดังกล่าวโดยจัดให้มีการสัมมนาระดับชาติ เรื่องประชากรขึ้น ๓ ครั้ง กับจัดให้มีการวิจัยประกอบการตัดสินใจมากมาย ผลของการสัมมนาและวิจัยได้สนับสนุนข้อคิดเห็นของคณะสำรวจของธนาคารโลก ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ตัดสินใจประกาศนโยบายประชากรแห่งชาติขึ้นในวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ สรุปได้ว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดอัตราเพิ่มประชากรของประเทศด้วยวิธีการวางแผนครอบครัวตามความสมัครใจ

เมื่อหันมาวิเคราะห์ถึง เหตุผลที่รัฐบาลมุ่งลดอัตราเพิ่มประชากรด้วยวิธีการวางแผนครอบครัว ส่วนหนึ่งสามารถสรุปได้ว่าเป็น เพราะอัตราเพิ่มประชากรของประเทศไทยอยู่ใน

ระดับที่สูงและเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าอัตราเพิ่มประชากรของอาณานิคมในบางบริบทจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้นมีสาเหตุโดยตรงมาจากปัจจัย ๓ ประการ คือ อัตราเกิด อัตราตาย และอัตราการย้ายถิ่น

ผลของการพัฒนาทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุข มีส่วนช่วยให้อัตราตายของประเทศไทยลดลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกลุ่มทารกและเด็ก ตลอดจนการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากโรคระบาดและโรคติดต่ออื่น ๆ

กฎหมายกำหนดคนเข้าเมืองของประเทศไทย มีผลทำให้อัตราการย้ายถิ่นสุทธิระหว่างประเทศลดลงจนอาจกล่าวได้ว่า อัตราเพิ่มประชากรของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นผลมาจากอัตราเพิ่มประชากรตามธรรมชาติเท่านั้น

ความจริงแล้ว อัตราเกิดของประเทศไทยไม่ได้สูงขึ้นกว่าในอดีตกาลแต่ประการใด แต่เป็นเพราะอัตราตายลดลงอย่างรวดเร็ว ขณะที่อัตราเกิดยังคงสูงอยู่เหมือนในอดีตกาล และมีแนวโน้มที่ลดลงช้า ๆ ในปรากฏการณ์เช่นนี้จะทำให้อัตราเพิ่มประชากรสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงมุ่งลดอัตราเพิ่มประชากรด้วยวิธีการวางแผนครอบครัว เป็นสำคัญ

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายการวางแผนครอบครัวด้วยความสมัครใจ ดังนั้นผู้ที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการให้บริการวางแผนครอบครัวจึงตั้งข้อสมมุติฐานเบื้องต้นไว้ว่า ผู้ที่จะมาขอรับบริการก็คือผู้ที่มีความรู้ และมีเจตนาที่ดีต่อการวางแผนครอบครัว ด้วยเหตุนี้โครงการวางแผนครอบครัวทั้งที่เป็นของเอกชนและรัฐบาลจึงมุ่งไปในการให้ความรู้และชักจูงใจให้ประชาชนมารับบริการ

จะ เห็นได้ว่า ปัญหาการวางแผนครอบครัวในปัจจุบันนี้ไม่ได้จำกัดแต่เพียงการชักชวนให้ประชาชนมารับบริการและการให้บริการที่เพียงพอเท่านั้น ปัญหาสำคัญที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันอีกเรื่องหนึ่งคือทำอย่างไรจึงจะให้ผู้มารับบริการใช้วิธีการคุมกำเนิดอย่างค่อเนื่องสม่ำเสมอ กล่าวคือถ้าประชาชนที่มาขอรับบริการวางแผนครอบครัวใช้วิธีการคุมกำเนิดโดยค่อเนื่องและสม่ำเสมอแล้วจะมีประโยชน์อย่างมาก ไม่เพียงแต่ผู้ขอรับบริการเอง แต่จะมีประโยชน์ค่อการวางแผนงานทางด้านการให้บริการวางแผนครอบครัวของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะเป็นประโยชน์ในการประเมินความสัมฤทธิ์ผลตาม เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้มาขอรับบริการการคุมกำเนิดไม่น้อยที่ เลิกใช้และหรือ เปลี่ยนวิธีการคุมกำเนิด ดังนั้นจึง เป็น เรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งถ้าจะได้มีการวิจัยถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลค่อการคงใช้วิธีการคุมกำเนิด เพื่อให้เกิดความกระจ่างกับมีรายละเอียดในเรื่องนี้มากขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการวางแผนงานให้บริการวางแผนครอบครัว จึงน่าที่จะได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลค่อการคงใช้วิธีการคุมกำเนิดเพิ่มเติม

ด้วย เหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เลือกวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลค่อระยะเวลาการคงใช้วิธีการคุมกำเนิดของสตรีที่มาใช้บริการวางแผนครอบครัวใน เขตกรุง เทพมหานครขึ้นมา

๑.๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. ทำการศึกษาคุณลักษณะทั่วไปของผู้มาขอรับบริการคุมกำเนิด ณ ศูนย์บริการสาธารณสุข เขตกรุง เทพมหานคร
๒. ทำการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริการคุมกำเนิดและผลของการคุมกำเนิด

๓. ทำการศึกษาคุณลักษณะระหว่างผู้ที่มารับบริการคุมกำเนิดโดยวิธีใช้ห่วงอนามัย (IUD) และยาเม็ดรับประทาน (Oral Pill) โดยมุ่งศึกษาในด้านอายุ จำนวนบุตรที่ยังคงมีชีวิตอยู่ ระยะเวลาการสมรส ความต้องการมีบุตรเพิ่ม สถานภาพการทำงาน อาการแทรกซ้อน เนื่องจากการใช้วิธีคุมกำเนิด ระยะทางและระยะเวลาจากบ้านมายังศูนย์ฯ ระดับการศึกษา ขั้นสูงสุดและรายได้

๔. ทำการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระยะเวลาการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัย และยาเม็ดรับประทาน ของสตรีที่มารับบริการวางแผนครอบครัว ณ ศูนย์บริการสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานคร

๑.๓. ปัญหาที่ต้องการทราบจากการวิจัย

๑.๓.๑. ปัญหาใหญ่

ปัญหาสำคัญที่ต้องการทราบจากการวิจัยคือ ระยะเวลาการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยและยาเม็ดรับประทานขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ การศึกษา จิตวิทยา สุขภาพอนามัยและปัจจัยอื่นอีกหรือไม่

๑.๓.๒. ปัญหาย่อย

เพื่อที่จะตอบปัญหาใหญ่ให้ชัดเจนจึงได้ทำการขยายปัญหาใหญ่ออกเป็นปัญหาย่อยดังต่อไปนี้

- ๑) คุณลักษณะของผู้มารับบริการคุมกำเนิดจากศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร ?
- ๒) รายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริการคุมกำเนิดและผลของการคุมกำเนิดเป็นอย่างไร ?

- ๓) คุณลักษณะของผู้มารับบริการคุมกำเนิดจำแนกตามประเภทของวิธีคุมกำเนิด เป็นอย่างไร ?
- ๔) อายุของสตรีที่มารับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๕) จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ของสตรีที่มารับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานครจะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๖) ระยะเวลาการสมรสของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๗) สถานภาพของการมีงานทำของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๘) รายได้ของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๙) ระดับการศึกษาของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๑๐) ความต้องการมีบุตรเพิ่มของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?

- ๑๑) อาการแทรกซ้อน เนื่องจากการใช้วิธีคุมกำเนิดของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๑๒) ระยะทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุขของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๑๓) ระยะ เวลาที่ใช้ เดินทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุขของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยห่วงอนามัยหรือไม่ ?
- ๑๔) อายุของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๑๕) จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๑๖) ระยะ เวลาการสมรสของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๑๗) สถานภาพของการมีงานทำของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุงเทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?

- ๑๘) รายได้ของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๑๙) ระดับการศึกษาของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๒๐) ความต้องการมีบุตร เพิ่มของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๒๑) อาการแทรกซ้อน เนื่องจากการใช้วิธีคุมกำเนิดของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุง เทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๒๒) ระยะทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุขของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุง เทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๒๓) ระยะ เวลาที่ใช้ เดินทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุขของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดที่ศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร จะมีผลต่อระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยยา เม็ดรับประทานหรือไม่ ?
- ๒๔) คำถามตั้งแต่ข้อ ๔ - ๑๓ จะยังคงให้คำตอบเหมือน เดิมหรือไม่ ภายหลังจากนำตัวแปรซึ่งผ่านการทดสอบแล้วว่ามีความสำคัญทางสถิติมา เป็นตัวแปรคุม (Control Variable) พร้อม ๆ กัน (Simultaneously) และใช้ระดับการศึกษากับรายได้เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)

ตัวแปรอิสระที่มีโอกาสจะถูกนำมาใช้เป็นตัวแปรคุมมีดังนี้

- อายุ
- จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิต
- สถานภาพของการมีงานทำ
- ความต้องการมีบุตรเพิ่ม
- อาการแทรกซ้อน เนื่องจากการใช้วิธีคุมกำเนิด
- ระยะทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุข
- ระยะ เวลาที่ใช้เดินทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุข

๒๕) คำถามนี้ตั้งแต่ข้อ ๑๔ - ๒๓ จะยังคงให้คำตอบ เหมือนเดิมหรือไม่ ภายหลังจากนำตัวแปรซึ่งผ่านการทดสอบแล้วว่ามีนัยสำคัญทางสถิติมา เป็นตัวแปรคุม (Control Variable) พร้อม ๆ กัน (Simultaneously) และใช้ระดับการศึกษากับรายได้เป็นตัวแปรร่วม (Covariate)

ตัวแปรอิสระที่มีโอกาสจะถูกนำมาใช้เป็นตัวแปรคุมมีดังนี้

- อายุ
- จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิต
- ระยะ เวลาการสมรส
- สถานภาพของการมีงานทำ
- ความต้องการมีบุตรเพิ่ม

- อาการแทรกซ้อน เนื่องจากการใช้วิธีคุมกำเนิด
- ระยะเวลาที่ใช้เดินทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุข

๑.๔. คำจำกัดความ

ในการศึกษาริวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดคำจำกัดความต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

ระยะเวลาการทงใช้วิธีคุมกำเนิด หมายถึงช่วง เวลานั้นตั้งแต่ผู้มาขอรับบริการคุมกำเนิดครั้งแรกจากศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร ได้ทงใช้วิธีคุมกำเนิดที่มา รับบริการสืบต่อ เนื่วงกันไปจนถึงวันที่ เลิกใช้

ระยะเวลาการณรมรส หมายถึงระยะ เวลาที่บู่กินฉันทสามีภรรยา กับสามีคนปัจจุบัน ของสตรีที่มาขอรับบริการคุมกำเนิดจากศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร

สถานภาพของการมีงานทำ หมายถึงสถานภาพที่บ่งให้ทราบว่าสตรีที่มาขอรับบริการ คุมกำเนิดจากศูนย์บริการสาธารณสุขใน เขตกรุง เทพมหานคร มีงานทำหรือไม่มีงานทำ

สตรีที่จัดว่า เป็นผู้มีงานทำได้แก่ สตรีที่มีอาชีพซึ่ง ได้ผลตอบแทนใน เิง เศรษฐกิจ

สตรีที่จัดว่า เป็นผู้ไม่มีงานทำได้แก่ สตรีที่มีอาชีพซึ่ง ไม่ได้ผลตอบแทนใน เิง เศรษฐกิจ เช่น แม่บ้าน และผู้ไม่ประกอบอาชีพใด ๆ เลย

รายได้ต่อเดือน หมายถึงรายได้ต่อเดือนของสามีรวมกันกับรายได้ต่อ เดือนของภรรยา

๑.๕. ขอบ เขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบ เขตจำกัดดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่ใช้นำมาวิเคราะห์ คือ ข้อมูลปฐมภูมิของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม

ข้อมูลนี้ได้ทำการสำรวจ เมื่อ เดือนกันยายน - พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

กลุ่มตัวอย่างคือสตรีที่มาลงทะเบียนรับบริการวางแผนครอบครัว ณ ศูนย์บริการสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔ รวม ๕๔ เดือน

๒. วิธีการคุมกำเนิด หมายถึงการคุมกำเนิดโดยวิธีใส่ห่วงอนามัยและยาเม็ดรับประทาน เท่านั้น

สำหรับการคุมกำเนิดวิธีอื่น เช่น การคุมกำเนิดแบบถาวร คือการทำหมันชาย หญิง ไม่มีความจำเป็นในการติดตามการคงใช้ ส่วนการคุมกำเนิดแบบชั่วคราวอื่น ๆ เช่น การใช้ถุงยางอนามัย หรือยาฉีด นั้น ทางศูนย์บริการสาธารณสุข เพิ่งจะเริ่มให้บริการและมีจำนวนผู้รับบริการเพียงเล็กน้อย

๓. ในการวิจัยครั้งนี้จะนำปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ จิตวิทยา สุขภาพอนามัย และปัจจัยอื่น ๆ ต่อไปนี้มาพิจารณาเท่านั้น คือ

ปัจจัยทางด้านประชากร

- อายุที่มาใช้บริการ
- จำนวนบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน
- ระยะเวลาการสมรส

ปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจ

- สถานภาพของการมีงานทำ
- รายได้

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

- ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในโรงเรียนชั้นสูงสุด

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

- ความต้องการมีบุตรเพิ่ม

ปัจจัยทางด้านสุขภาพอนามัย

- อาการแทรกซ้อน เนื่องจากการใช้วิธีคุมกำเนิด

ปัจจัยอื่น ๆ

- ระยะทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุข
- ระยะ เวลาที่ใช้เดินทางระหว่างบ้านกับศูนย์บริการสาธารณสุข

๑.๖. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบคุณลักษณะทั่วไปของผู้มาขอรับบริการวางแผนครอบครัว ณ ศูนย์บริการสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร
๒. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะที่แตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันระหว่างผู้ใช้การคุมกำเนิดโดยวิธีใส่ห่วงอนามัยและยาเม็ดรับประทาน
๓. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่สำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อช่วงระยะเวลาของการคงใช้วิธีคุมกำเนิดแบบห่วงอนามัยและยาเม็ดรับประทานของสตรีที่มาขอรับบริการวางแผนครอบครัว ณ ศูนย์บริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานคร

๔. สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางนโยบายและดำเนินงานด้านประชากรและการวางแผนครอบครัว
๕. ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์
๖. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ หรือในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสืบไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย